

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה", שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה / מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת אוהב את הבריות ומקרבן לתורה

בפרשתנו מסופר על נח, אשר בנה את התיבה במשך 120 שנה, כדי לעורר את בני דורו לתשובה, אולם למרות זאת לא הצליח לשכנע אף אחד לשוב. מנגד, אברהם כן הצליח לקרב אנשים רבים אל האמונה, וכפי שדרשו חז"ל "את הנפש אשר עשו בחרן" - שהיה אברהם מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים. מבואר במפרשים שההבדל ביניהם התבטא בכך שעבודתו של נח נבעה בעיקר מ"יראה". וכפי שמתרגם התרגום "את האלוקים התהלך נח" - "בדחלתא דה' הליך נח". אזהרתו לבני דורו היתה קשורה בפחד מהמבול. לעומת זאת, עבודתו של אברהם, נבעה מתוך "אהבה", - הוא לימד את העם את גדולת השם יתברך, והביאם לאהבת ה'. וכך זכה להקים עם שלם ודבריו עשו פירות.

השפעה בדרך זו מתקבלת על הלב יותר, וכמו שמסופר על הגאון רבי ישראל מאיר הכהן מראדין - ה"חפץ חיים", שהתארח פעם באכסניה בוילנא, ובהיותו שם ראה יהודי חסון ומגושם, נכנס ופוקד בגסות על המשרתת, שתגיש לו נתח אווז צלוי וכוס משקה חריף. ומיד, בלי ברכה, חטף בתאוותנות את נתח האווז, והכניסו לפיו. ה"חפץ חיים" נדהם מהמחזה, ורצה לגשת אל הזולל, כדי להעירו על קלות דעתו. אולם, בעל האכסניה התקרב חרש אל אורחו החשוב, כדי למונעו מצעד זה. שכן, חשש הוא מפני שערווריה. "אנא, רבי, הנח לו. אמנם יהודי הוא, אך אין אל מי לדבר. כיון שכשהיה בן שבע, נחטף יחד עם ילדים אחרים, קנטוניסטים, ונלקח לסיביר. עד גיל שמונה עשרה גדל שם בין איכרי המקום, ואח"כ עבד בצבא את הצאר ניקולאי במשך עשרים וחמש שנים. במקומות כאלה, האם היה יכול ללמוד משהו יותר טוב? היש פלא שגדל כה מגושם, לאחר שקרוב לארבעים שנה לא היה מצוי בסביבה יהודית, לא למד אות אחת מן התורה, ולא ראה פנים יהודיות? מוטב, רבי, שלא תתחיל עמו. כבודך יקר מדי בעיני" - סיים בעל האכסניה.

חיוך שליו מסביר וחביב הופיע על פניו המאירות של ה"חפץ חיים" ואז אמר: אל תחוש, כבר אדע כיצד לשוחח עמו, והנני מקוה שתצמח מכך טובה. ה"חפץ חיים" ניגש אליו, הושיט לו "שלום עליכם", ובנעימה לבבית וידידותית פתח: שמעתי עליך, שבתור ילד קטן נחטפת, ויחד עם ילדים אחרים נלקחת לסיביר הרחוקה, גדלת בין גויים, לא זכית ללמוד אפילו אות אחת מן התורה, עברת את הגיהנם בעולם הזה, סיוט, צרות, רדיפות איזמות, עינויים נוראים! הרשעים אמרו לא פעם להעבירך על דתך, אילצו אותך לאכול חזיר, נבלות וטריפות, ואף על פי כן נשאת יהודי ולא השתמדת. מאושר הייתי אילו היו לי זכויות כשלך והייתי בן עולם הבא כמוך. דמעות התקשרו בעיניו של האיש. המלים הלבביות והחמות שזרמו מלב טהור ליטפו והחיו את נשמתו. היהודי שוב לא עזב את ה"חפץ חיים" עד שנהפך לבעל תשובה אמיתי וצדיק גמור.

בפתח הגליון

בימים אלו עם ישראל עובר תקופה קשה, וחשים אנו את חבלי המשיח.

במסכת סנהדרין (דף צח עמוד ב): שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח. [ענה להם]: יעסוק בתורה ובגמילות חסדים.

זה הזמן להוסיף חיזוק בלימוד התורה, להתמיד בקביעות עיתים לתורה, ובפרט כעת שמתחילים לילות החורף הארוכים, ויש באפשרות האדם לקבוע זמן ללימוד התורה גם בלילה. והתורה מגינה ומצילה. כמו כן חובה עלינו גם להרבות בתפילה ובתחנונים על עם ישראל.

את הפסוק בפרשתנו: צַהֵר תַּעֲשֶׂה לְתַבָּהּ, פירשו המפרשים, כי "תיבה" פירושה 'מילה', ועל האדם לעשות את התיבה היוצאת מפיו בשעת התפילה, מאירה כצהר - להתפלל בכונת הלב, להתחבר אל התיבות היוצאות מפיו, ובעזה"י נשמע ונתבשר בשורות טובות, ובמהרה נשמע קול שופרו של משיח. אמן.

שבת שלום ומבורך!

תזכורת:

שאלת גשמים

"ברך עלינו... ותן טל ומטר"

יום שני בלילה החל מתפילת ערבית

פרשת נח

ד' בחשון תשע"ז

הפטרה: 'רני עקרה'

גליון מספר 8

זמני השבת (לפי אופק לוד):

הדלקת נרות: 17.48

צאת שבת: 18.38

רבנו תם: 19.17

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

וְיֻלַּד נָח שְׁלֹשָׁה בָּנִים אֶת שֵׁם אֶת הָם וְאֶת יָפֶת: (בראשית ו, י)

בגמרא מסכת שבת (דף קיח עמוד א) אמרו: כל המקיים שלש סעודות בשבת - ניצול משלש פורעניות: מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג. ובהמשך אמרו שינצל משעבוד מלכויות.

ודברים אלו רמוזים בפרשה: וְיֻלַּד נָח שְׁלֹשָׁה בָּנִים, אֶת שֵׁם - ראשי תיבות שעבוד מלכויות. אֶת הָם - ראשי תיבות חבלי משיח. וְאֶת יָפֶת, רומז למלחמת גוג ומגוג, כיון שגוג ומגוג נולדו מיפת, וכמו שכתוב בהמשך הפרשה (פרק י פסוק ב): 'בְּנֵי יָפֶת גֹּמְר וּמְגוֹג'. (שמעתי מהרב בניהו שמואלי שליט"א)

והנה בדרך כלל סעודת ליל שבת ושבת בבוקר קל לאדם לקיים, אולם סעודה שלישית קשה לאדם לקיימה ובפרט בימיות החורף שהיום קצר, ולפעמים האדם שבע מסעודת הבוקר. וכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י בספר כף החיים (סימן לו אות עז) בשם הרב עמק ברכה, שסעודה שלישית היא העיקרית שבכולם, וכתב שהראיה לזה היא שהיצר הרע משתדל למנוע את האדם מלקיים סעודה זו.

אבל כאשר רואה האדם כמה מעלות טובות יש בזה, יראה כמה כדאי להשתדל בדבר ולהתאמץ לקיים סעודה זו, ואשר על כן נשתדל בזה, ובזכות סעודה זו ניצול האדם ממלחמת גוג ומגוג. ה' ישמור ויציל את כל עמו ישראל אמן.

סעודה שניה

וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׁפָה אֶחָת וְדַבְרִים אֶחָדִים: (יא, א)

מעשה ביהודי ירא שמים שהיה גר בעיירה שכולם אנשים פשוטים שומרי תורה ומצוות, והנה לימים נזקק האיש לטיפול רפואי והוצרך לעבור לעיר הגדולה, בליט ברירה עזב את עיירתו ויחד עם אשתו וילדיו הקטנים עבר דירה. אמנם אנשי העיר לא היו כל כך יראים ושלמים כאנשי הכפר, אבל מיודענו לא היה מן המתערבים עם הבריות ולכן לא הפריע לו הדבר כל כך.

לאחר כמה שנים שגרו בעיר הודיע האיש בפתאומיות למשפחתו כי הם עוזבים את העיר וחוזרים לגור בכפר, התפלאו בני ביתו מאוד, כי ידעו שעדיין לא מצא מזור למחלתו וכי הוא נזקק לטיפול הקבוע מדי כמה ימים בבית החולים, ומה אם כן היה הגורם לעזוב את העיר. ענה להם, כל זמן שהיו ילדי קטנים וידעתי שאינם מתחברים עם ילדי העיר לא פחדתי, שכן אני בעצמי איני מתחבר עמם, אך מכיוון שגדלו הילדים וחוששני שיתחילו להכיר ולהתיידד עם ילדי העיר, ועלול הדבר להזיק לחינוכם, עדיף לי לוותר על בריאותי ולא על חינוכם של ילדיי.

בני דור הפלגה היו ידועים באחדותם, וכמו שנאמר וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׁפָה אֶחָת וְדַבְרִים אֶחָדִים, ודוקא בעקבות אחדות זו נכשלו ובאו למרוד בכורא, ולעומתם מסופר בפרשה על אשור מן הָאָרֶץ הָיָא יָצָא אֲשׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוָה וְאֶת רְחֹבַת עִיר וְאֶת כְּלָח, ופירש רש"י: 'כיון שראה אשור את בניו שומעים לנמרוד ומורדים בה' לבנות המגדל, יצא מתוכם'. ואם נביט בהמשך מה היו תוצאות מעשיהם - אשור זכה לבנות שלש ערים, ואילו שאר אנשי דור הפלגה, בלל ה' את שפתם והפיצם על פני כל הארץ. ה' יהיה בעזרנו לשמור את עצמנו מכל דבר רע ברוחניות ובגשמיות. (טיב הפרשה)

סעודה שלישית

אמרו רבותינו שבנין המבול נמשך מאה ועשרים שנה, כדי שיראוהו אנשי דור המבול עוסק בה, וישאלו אותו: מה זאת? והוא אומר להם: עתיד הקדוש ברוך הוא להביא מבול לעולם, אולי ישובר.

מהיכן היו לו לנח כוחות אדירים כאלו, להיות עוסק בבניית התיבה מאה ועשרים שנה יום יום, ולהיות ללעג ולקלס בפני כל העם. שנה עוברת, ועוד שנה חולפת, והוא עומד איתן בדעתו כצור חלמיש, מכלי להתפעל ולהתרפות מדביקותו באמונתו?

תירץ הגאון רבי אלעזר מנחם שך זצ"ל, הענין פשוט, העושה חשבון הוצאותיו, כמה הרויח וכמה הפסיד, ויהיו לפניו כמה וכמה חשבונות: חשבון אחד אמיתי, ואלפי חשבונות של שקר, האם יש באלפים השקריים איזושהי ממשות ביחס לאמת? אך ורק כאשר חסרה לאדם הבנה ברורה כי זאת האמת, ובלבו מקנן איזה שהוא ספק, אז יתכן ששיקולי "מה יאמרו" יגרמו לו רפיון. אולם נח שמע מפי ה': "הנני משחיתם את הארץ", הרי נודע לו ממקור האמת כי אכן יבוא מבול, וכאשר האמת ברורה, הלא אין שום דבר בעולם שיוכל לנטות מפניו ימין ושמאל, מאחר שהרי יודע את האמת (טללי אורות).

ניצוצי תפלה / מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

הישן אחר חצות

הישן שינת קבע לאחר חצות, כשקם משנתו צריך ליטול ידיים ולברך 'על נטילת ידיים'. וכן בני תורה השוקדים על תלמודם עד לאחר חצות לילה ואחר כך הולכין לישן, צריכים בקומם ליטול ידיים ולברך כדן.

איסור נגיעה באברים

אסור לגעת קודם נטילה בעין, מפני רוח רעה השורה על האדם בלילה והיא מזיקה לכל אבר שנוגע בו בהיזק גשמי ורוחני, ואפילו נוגע על גבי העין מבחוץ אסור, ובמקום צורך יחך על ידי בגד. וכן אסור ליגע באף או בפה או באוזן, וכן בשאר נקבים שבגוף, וכן לא בחתכים ופצעים פתוחים.

ואמנם אין איסור זה אלא דוקא בעת שקם ממתנו בשחרית על מנת שלא לישן עוד, מה שאין כן ההולך בלילה לצרכיו על מנת לחזור תיכף לישן אין קפיידא.

נגיעה בנגדים

מעיקר הדין רשאי אדם ליגוע בבגדיו ולהתלבש קודם הנטילה, אלא שנכון הדבר למהר ליטול הידים מוקדם ככל האפשר כדי שלא להשהות את רוח הטומאה. ומכל מקום ימהר לכסות את ראשו בכיפה אם נשמטה מראשו ולא יחמיר בזה.

נצור לשונך / מתוך ספר 'החיים'

סיפור לשון הרע על מידות

אסור לספר על מדותיו הרעות של חבירו כגון שהוא קמצן ואינו מוציא מספיק מממונו לכבוד את השבת שלכאורה אינה ממש עבירה ואינה נחשבת בעיני בני אדם גנות גמורה גם כן אסור, ואפילו דבר שחכמים אמרו שאין ראוי לעשות כן לכתחילה (שזה ודאי לא קרוי עבירה) גם כן אסור בין בפניו ובין שלא בפניו ואפילו שראהו בעצמו, שאולי אינו יודע את חומרת המידות הרעות.

וכן אסור לספר על המידות המגונות של חבירו כגון גאווה כעס, ואפילו אם הוא רגיל באותם מידות בקביעות אין כל היתר להחזיקו כרשע בשל כך ולספר עליו.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחיי לזווג הגון

סיפור לשלח השבת / הנסיון הגדול

היה זה לפני כמה שנים באנטוורפן שבבלגיה, אליהו, בעל חנות לתכשיטי זהב, התחיל להתקרב ליהדות בזכות קשר שנוצר בינו ובין הרב שבתאי, רב קהילה באנטוורפן. אליהו החל לקיים כמה מצוות, כמו הנחת תפילין ושמירת כשרות. מפעם לפעם הוסיף מצוה חדשה לרשימת המצוות שכבר קיים. אבל בתחום אחד נחל הרב שבתאי כישלון חרוץ – שמירת שבת. כרוב חבריו הסוחרים, גם אליהו פתח את חנותו בשבתות. "זה יום המכירות הטוב ביותר", טען אליהו. הרב היה אומר לו שזה כסף ללא ברכה, אך ללא הועיל.

יום אחד בא אליהו אל הרב ועיניו נוצצות. "החלטתי שלא לפתוח עוד את חנותי בשבת", בישר בהתרגשות. הרב שבתאי היה נרגש לא פחות. "כל הכבוד!", אמר לאליהו ונשק לו על מצחו. עברו חודשים ואליהו דבק בהחלטתו.

יום ראשון אחד, התקשר אליהו אל הרב שבתאי. "כבוד הרב, אני חייב לראות אותך בדחיפות!", אמר. "בוא", הזמינו הרב. כשהופיע היה אליהו נסער. "אני צריך תיקון, תיקון גדול!", אמר. "במה מדובר?", התעניין הרב בזהירות. אליהו החל לספר את שאירע ביום האתמול – בשבת. זו הייתה השבת שלפני ראש השנה האזרחי. שבת זו נקראת בפי סוחרי הזהב היהודים באנטוורפן – כמה אבסורדי – 'שבת הגדול', משום שבשבת זו הכול קונים תכשיטים לנשותיהם. היקף המכירות נוסק למעלה והרווח בהתאם.

"כל הלילה התהפכתי על מיטתי", התוודה אליהו. "המחשבה על יום המכירות הגדול שאחמיץ מחר לא הרפתה ממני. כשקמתי בבוקר חשתי כי מעיי נהפכים בקרבי. התגברתי והלכתי לבית הכנסת. כל התפילה לא הייתי מרוכז. בשווי מהתפילה החלטתי לעבור, רק לעבור, דרך הרחוב של החנויות, להציץ ולהמשיך הלאה. אני נכנס לרחוב. מה אומר לך, כבוד הרב, זה היה מחזה קשה בשבילי. כל החנויות מלאות קונים עד אפס מקום. רק החנות שלי סגורה, ריקה ושוממה. פתאום הבחין בי חבר מחנות סמוכה. 'היי, אלי! מה קורה? פרשת לגמלאות?', שאל בתימהון. דבריו כמו חתכו בבשרי. 'לא פותח בשבת', עניתי. הוא הביט בי כפי שמביטים באדם שיצא מדעתו. 'אני רציני לגמרי. כבר כמה חודשים איני פותח את החנות בשבת', אמרתי.

הוא הישיר מבט לעיניי ואמר: 'שמע טוב, אלי, תן אתה לאלוקים את כל שבתות השנה, אבל שבת אחת הוא חייב לתת לך. לסגור חנות ב'שבת הגדול'! אני מתפלל עליך... פקח את העיניים, ראה מה קורה כאן!', אמר והצביע על ההמון שגדש את חנותו ואת שאר החנויות.

כמעט התפתיתי. ברגע האחרון נשאתי את רגליי ומיהרתי לביתי. נכנסתי הביתה מבולבל כולי. עשיתי לאשתי וילידיי 'קידוש' ולפתע חשתי סחרחורת. לנגד עיניי ריחפו צמידים, שרשרות, טבעות ושאר תכשיטים. חשבתי על חבריי שבסוף היום יצחקו כל הדרך לבנק וליבי נחמץ. רגליי ביקשו להולכיני חזרה אל החנות. ברגע הזה ידעתי כי עליי לעשות צעד קיצוני. 'לא מרגיש טוב', פלטתי, 'אני הולך לנוח'. הסתגרתי בחדר השינה. רוקנתי לתוכי חצי בקבוק וודקה וכעבור דקה או שתיים שקעתי בשינה עמוקה שממנה התעוררתי רק בערב. לשבחה של אשתי ייאמר כי לא הציקה לי בשאלות מיותרות. כנראה חשה כי דבר-מה מסעיר אותי.

אליהו סיים את סיפורו. "כבוד הרב", אמר, "אני באמת מצטער על שכך עברה עליי השבת – בשכרות ובישינה. באתי אליך לבקש תיקון". לפתע הבחין אליהו כי עיניו של הרב שבתאי דומעות. אליהו החל לבכות גם כן. "כל כך נורא המצב? אין לי שום תיקון?!", שאל בחרדה.

הרב שבתאי נזקק לכמה דקות כדי להירגע מהתרגשותו. "לא, אליהו יקירי, לא הבנת. איני בוכה על גודל העוון שלך. להפך, אני בוכה מקנאה. אתה פשוט צדיק. למעשה, אתה הרבה יותר מצדיק, שכן 'במקום שבעלי תשובה עומדים, אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד!'"

אליהו נראה נבוך. "ראה", הסביר הרב, "אני בוחן את השבת שעברה עליי ומנסה להשוותה לשבת שלך. אני קמתי בבוקר, טבלתי במקווה, הלכתי לבית-הכנסת והתפללתי בנחת וברוגע. שום דבר לא טרד את שלווה השבת שלי ושום סערה לא התחוללה בקרבי. שבת הביתה לסעודת שבת, עם דגים, בשר וזמירות. ממש תענוג. ובכן, מה השבת תרמה לי – זה ברור לגמרי. לעומת זאת, מה אני נתתי לה, מה אני הקרבותי למענה – על כך אין לי תשובה של ממש. ואילו השבת שלך, לאחר שהיית רגיל במשך שנים לפתוח את חנותך בשבת, התגברת וחדלת מכך. והנה אתה ניצב מול כל החנויות המלאות קונים, מתלבט ומתייסר – ובכל-זאת מצליח לעמוד בניסיון העצום. יש לך מושג איזה עונג גרמה השבת שלך במרומים? כעת אתה מבין מדוע אני מקנא בך?..."

אליהו חש מעודד מדברי הרב. בליבו כבר ידע כי מכאן והלאה שמירת השבת לא תהיה עוד עניין ללבטים ולספקות. לאחר שעמד בפיתוייה של 'שבת הגדול', דבר כבר לא ישבור אותו. (שיחת השבוע)

ענין בפרשה / מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א, ראש ישיבת פלא יועץ

אם מותר לספר לחבירו שיש קשת

בפרשתנו נקרא על הבטחת הקדוש ברוך הוא, שבמקום המבול יראה בעולם "קשת בענן". וידוע שמנהג פשוט בשלומי אמוני ישראל, לברך על ה"קשת" ברכה אשר נזכרה בתלמוד (ברכות נט עמוד א) ובשלחן ערוך (סימן רכט). והיא, לברך לה' אשר עומד בהבטחתו לבל ישחית תבל כאשר השחית בימי המבול. ונוסח הברכה: "ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, זוכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו".

והנה מאחר שהקשת מורה "תוכחה" אל הדור, חשש אחד האחרונים לומר שאם רואה אדם קשת אל יאמר לחבירו, ויש בו משום "מוציא דבה הוא כסיל", שמצינו בפסחים (דף ג עמוד א) שאל יבשר אדם בשורה לא טובה ואל יוציא מפיו דבר שלילי כאשר סיפרה לנו הגמרא שם (בדף ד עמוד א) על "רב" שכאשר נשאל על ההורים אם המה בחיים, השתמט ולא ענה. עיין שם הענין. (ואדרבא יש לאדם לבשר טוב ולא להיות ממבשרי רע! וכבר כתוב בספר המידות (מערכת בשורה) ש"מי שמבשר בשורה טובה לא יאבדו לו רגליו". אם כן ראוי כן לעשות. וד"ל). אך באמת אין צריך לחוש לזה, וכן כתב במפורש בספר ברית כהונה להגאון רבי רחמים חיותא הכהן (מערכת קשת) שמותר להודיע לחבירו שיש קשת ויבואו ויברכו ואין בזה חשש. ואדרבא מזכה אותם!

ומצאתי סמך קצת שאין חשש להודיע שיש קשת, מדברי ספר חסידים (סימן תתז): "אחד היה בבית הכנסת לאחר שכבר אמרו קדוש קדוש קדוש וכו' ברוך כבוד ה' וכו' ימלוך וכו' עד סוף ברכת האל הקדוש, אמרו לו, 'הקשת נראה בענן', יצא מבית הכנסת ובירך על הקשת..."

שונה הלכות / הלכות שאלת גשמים

שואלים את הגשמים, באמירת "ותן טל ומטר" בברכת השנים, החל מליל ז' בחשון, (השנה, ביום שני הקרוב בתפילת ערבית של ליל שלישי).

הטועה בשאלת הגשמים

מי שטעה ואמר "ברכנו" כמנהגו בקיץ, אם נזכר בסיום ברכת השנים, לפני שהזכיר שם השם, חוזר ואומר 'ותן טל ומטר לברכה', ומסיים על הסדר. ואם לא נזכר עד שחתם ברוך אתה ה' מברך השנים, ועדיין לא התחיל ברכת 'תקע בשופר', יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה", וימשיך בברכת תקע בשופר.

אם לא נזכר עד שהתחיל תקע בשופר גדול, ימשיך בתפלתו עד ברכת 'שמע קולינו', ולפני שיאמר 'ומלפניך מלכנו', יאמר: "ותן טל ומטר לברכה". וימשיך בברכה.

ואם שכח גם בברכת שמע קולינו, וחתם ברוך אתה ה', ומיד נזכר, יאמר "למדני חוקיך", וחוזר ושואל טל ומטר, וימשיך בברכה. ואם חתם 'שומע תפלה', ונזכר שלא שאל טל ומטר, יאמר שם קודם ברכת רצה, "ותן טל ומטר לברכה". אבל אם אמר תיבת 'רצה', חוזר ל"ברך עלינו", וממשיך תקע בשופר ושאר הברכות על סדר התפלה.

אם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, אף על פי שעדיין לא פסע שלש פסיעות לאחוריו, ונזכר שלא אמר "ותן טל ומטר", חוזר לראש התפלה.

מי שמשופק אם הזכיר "טל ומטר" או לא, עד שלשים יום דינו כמי ששכח ודאי, וינהג כפי המבואר בסמוך. ואם עברו שלשים יום, מסתבר שאמר כהוגן ואינו חוזר.

האשה שוה לאיש בדין זה, ואם שכחה בתפילתה, תנהג כפי שנתבאר בסמוך.

סגולות

הצלה מפחד

סגולה להנצל מחרב האויב (או מהסכינים רח"ל), לומר מזמור קמ"ד בתהלים: לְדָוִד בְּרוּךְ ה' צוּרִי.

על ידי בטחון תנצל מפחד.

סגולה לבטל את הפחד, לזכור אברהם אבינו.

בצדקה תבטל את הפחד.

סגולה לבטל את הפחד, לומר: ה' צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַח בְּךָ:

מי שיש לו פחדים, יזמר זמר של שמחה.

על ידי שתצייר שם 'אלהים' לנגד עיניך, ילכו הפחדים ממך.

(ספר המידות)

שבת בקשות

הננו שמחים להודיע כי השבת פרשת נח יתארח בבית הכנסת כבוד הגאון הגדול

רבי אלעזר רז שליט"א

אשר ישא דבריתורה ויעבור לפני התיבה

עונג שבת יתקיים בליל שבת בשעה 20.30

השיעור המרכזי יתקיים בשעה 16.00

כרכוב הכאס!

שיעורים לנוער

צעירי השכונה מוזמנים לשעה של קורת רוח

בימים שני ורביעי בשעה 16.50

בתכנית לימוד משותף, סיפורים והמון שמחה עם הרב משה יוחאי רז שליט"א

כיבוד קל!

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו היקר והנעלה החפץ בעילום שמו הי"ו להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו השי"ת ימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה בכל מכל כל.

זמני התפילות:

ימים א-ה:

מנחה - 17.45. ערבית - 18.20

יום ו' ערב שבת: מנחה - 17.40

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 15.00

תהלים לילדים - 15.30

שיעור בהלכה - 16.00

מנחה - 17.00

סעודה שלישית - 17.30

ערבית מוצ"ש - 18.30

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

"בקול הלשון"

03-6171068 שלוחה 33

הגליון מוקדש לרפואתה השלימה של

אוראל בת לימור תחי'

שנפצעה קשות בפיגוע, בתושח"י

שיעורי תורה

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 18.45

מנחה 17.45, ערבית 18.20

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 16.00

לאחר מכן תפילת מנחה - 17.00

בא ורכוש ידיעה מקיפה בכל חלקי התורה!

שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של:

מאיר בן מימי הי"ו, דוד מציג בן אסתר הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, אתי אסתר בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רבקה בת גילה תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בית דינה תחי', ציונה בת בניה תחי'. ולרפואת כל הפצועים הי"ו

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקורך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!